

මුතු කරාඹුව

තරංග ජයසේන

ආයතීහෙණී "අම්මා". ආයතීහෙණී "ආදරය".

මේ වියමන ඔබ ඇතුළේ ඉදිකරන්නට මහත් වෙහෙසක් ගන්නට සිදුවෙන බව ආරම්භයේදීම මට දැනේ. ඔබේ කුඩුසේ හෝ කොහේ හෝ සැඟව කියවන්නට හැකි තැනක් අපිට අවශ්‍යය.

දැන් අපි එතැනට යමු. ඔබට මව්‍යා ගන්නට පුළුවන්ද ගත කොලින් වට වූ පුංචි දිය පාරක්. හතර වටින්ම ආවරණය වූ ටිකක් හයිසෙන් වතුර ගලාගෙන යන තැනක්. එන්න අපි හෙමින් වතුරට බහිමු. අන්න අප්‍රේමයේ දොළ මැද්දැවේ නියත ගල් දෙබුක්කාව. යමු. පිතෘගෙන හිඟින් එනකින් මතු වෙලා ගල් දෙබුක්කාවට ගිය නියාගෙන ලිහිල් ඉරියවුවකින් දිය පාඨේ වැනියේමු. දැන් ඔබ බලාගෙන ඉන්නේ නිල් පාට අහස දිහාවේ. තදින් ඉර පායලා. ඔබේ ගිස දෙපැත්තෙන් වතුර ගලාගෙන යනවා. මුහුණ විතරක් ඉතුරු වෙන්න ඔබේ සිරුර මතින් දොළ පාර ගමන් කරනවා.

හැම දේම අමතක වෙන්න කලියෙන් ම. එකක් කියන්නද? අපි මේ හදන්නේ අම්මා ගැන හිතන්න. පියා ගත්තු ඇස් ටිකක් රිදෙයි ඉර එළිය වැටෙද්දී. ඒත් හෙමින් ඇහුම්කන් දෙන්න ඔබේ කණ්ණි ගිනි වතුර බැහැරෙන යන සද්දේ. මෙතනින් එහාට ම. හරි අසරණයි. ඔබව ඇළගට ගෙනියන්න මට තනියෙන් බැර වෙයි. දොළේ දිය පහරේ සංගීතය සමග ඒකාන්තව වෙන ගියක් ඔබට කෙමෙන් ඇහෙනවා.

ඔබට ඇහෙනවාද ටිකක් දුරින් ඇගේ හදවත ගැහෙන සද්දේ? හොඳට ඇහුම්කන් දෙන්න. ඇහෙනවද?

අපි මොකුත් නොකර ටිකක් ඉමුද? (මට මේක ලියන්න බැහැ- ඔව්. මට ඒක ඇහෙන නගහා! ටිකක් ඉමු. හරි යයි...!)

හරි. ඒක ටිකක් ඔවර් ගියා වගේ. මං වෙන තැනකින් රිංගන්නම්.

ඔබ ඉන්න දිවටම ගිස කියාගෙන ගල් දෙබුක්කාවට.

ඇත්තටම අපි මේ හොඳි පොත වෙනස් කරන්න ඕනේ. "අ"යන්නෙන් "අම්මා" ගාවට "ආ"යන්නෙන් "ආදරය" එන්න ඕනේ. ඒ අළුත් හොඳි පොත අපේ දරුවන්ට දෙන්න ඕනේ. උන් දැන ගන්න ඕනේ අම්මා කියන්නේ ආදරයම මිසක් වෙන දෙයක් නොවෙන බව. නැත්නම් ළඟදීම උන්ට අම්මව කිරි පිටි පෙට්ටියක් වගේ හරි ජැම් බෝතලයක් වගේ හරි විස් ටින් එකක් වගේ හරි ජේන්න ගනියි.

ඔබට ජේන්නද- අන්න අම්මා ඔබ දිහා බලන්න ඉන්නවා- ඔබ මොන විදිනේ කෙනෙක් වුනත් ඇට ඔබව ජේන්නේ පොඩි දරුවෙක් වාගේ. ගැබ් ඇතුළේ ඉඳන් දග කරපු. එළියට ආපු ගමන් බේරහන් දීපු- ඇග ලෙස කිරිට පෙරලන්නට තරම් ආත්මවිරියමත් ආදරයක් ඇති කළ ළදරුවා වාගේ. ඒකයි ඇ අපි වෙනුවෙන් අඩන්නේ. ඒකයි ඇ අපි එතකල් ඉදිකඩ ළග මග බලන්නේ. අපිට හැම දේකිනිම පලා යන්න පුළුවන්. ඒත් ඇ බලන්න ඉන්නවා- ඔව්. මුළු ලෝකයේම අම්මලා හැම මොහොතකම දරුවන් ගෙදර එනතුරු බලන්න ඉන්නවා. ජීවිතයට අප කැඳවන- කිසිදිනෙක කිසිවෙකුට විස්තර කළ නොහැකි අපරිමිත ආදරය සමගින් බලන්න ඉන්නවා. මේ දැන්- මේ දැන් ඔබ ඇවිත් කඩුල්ල පතිහැයි බලන්න ඉන්නවා. ඇහුණද ඒ ටික ඔබට?

මිනිසුන්ගේ ජීවිත වටින්නේ ඒකයි. ඒ හැම ජීවිතයකම අද්දර පපුවේ ගින්නේ දල්වගෙන මග බලන අම්මෙක් ඉන්නවා. ඒ ගිනි රස්තෙ අදහන කිසිම කෙනෙකුට තව කෙනෙක්ගෙ ජීවිතවලට වටිනාකම අමතක කරන්න බැ. ලෝකෙ පුරා කුසගින්නෙන් යුද්ධයෙන් සහ නොයෙක් අකල් විපත් වලින් මියයන දරුවන් වෙනුවෙන් අම්මලා අඩනවා. හැම මොහොතකම අඩනවා! ඒ කදුළු වර්ග කරන්නේ පහර බල්ලෝ!

අපි දැන් ගොඩට එමු. එන්න. මෙන්න

මෙතන හරි හෙවණයි. කුමක් ගහක්ද? ඒ වගේ. මෙතන බිම ඉඳගෙන කලින් අපි උන්නු තැන දිහාවේ බලන්න ඉදිමු.

හිතන්න. අපි කිසිම තේරුමක් නැති අරමුණු පස්සෙ බල්ලො වගේ හති දදා දුවනවා. සිමාවක් නැති නිසාද දේ ලුහු බිඳිමින් අපේ ජීවිත වල වටිනාම දේ වන ආදරය කිරීම අමතක කරලා දාලා... මික් පිස්සුවක් මේක- පිස්සුවක්...! ඒත් වියංගත් නැවතිලා හිතන්න. ඔබ මොහොතකට පෙර අප්‍රේමයේ දෙබුක්කාවේදී ආයෙම ඉපදුනා නේද?

අම්මා ගැන ඔබට මතක තියෙන දුරට සිදුවීම මොකදද? මතකද? පොඩ්ඩක් හිතමු අපි. සමහරක් ඒවා වර්ණ බොද වුණු සිතන්නම් වගේ නේද? ඒත් ඒ සිහිවිලි හරිම උණුසුම් බව ඔබට හිතෙන්නැද්ද? මන්දා. මට ඇහෙන්නේ නැ ඔබ කියන දේ. ඒත් මම මේ දැන් ලියන ගමන්ම මගේ පරිගණකයෙන් අම්මා ගැන අපි අහල තියන අපූර්වතම ගීය වාදනය කරනවා. ඔබ ඉන්න තැනම වැලි පොළවේ වැනිරිලා අහගෙන ඉන්න.

දවසක් පැල නැති තේනේ - අකාල මහ වැසි වැස්සා තුරුලේ හැගෙන මා - ඔබ තෙමුණා අම්මේ පායන තුරු ගිටි පියවර සිටියා නුඹ අම්මේ

නුවර විදි යටකරගෙන - නින්දා වැහි වැගිරිනු දා බිරිදකගේ සෙනෙහෙ ගියා - යෝධ ඇලේ නැමීමේ ඔබේ සෙනෙහස සුවඳ දීදි දැනුනා මට අම්මේ

කොළඹ අහස කළු කරගෙන - මුදු හුලග හඩලනකොට ඔවුන්ක බිම දා දුවගෙන - එන්නද එක පිම්මේ මං එනතුරු ඉදිකඩ ළග ඉන්නවාද අම්මේ

ඔබට හිතෙන්න එතැනට යන්න පුළුවන්ද? අම්මා ඔබ තුරුළු කරන් උන්නු මොහොතකට? සමහර විටෙක ඇ ඔබට කවා පොවා බඩගින්නෙන් ඉන්න ඇති. ඔබ අසනිප වූ විටෙක නිදිවර්ජනව රැ පහන් කරන්න ඇති. ඇගේ සියළුම සිසුන් පීඩා සහගාගෙන මබ නිදිකරවන්නට ගිස පිරිමදිමින් කනන්දරයක් කියන්න ඇති. ආයෙමත් ඇස් පියාගෙන අහගෙන ඉන්න පුළුවන්ද? ඇගේ හදවත ගැහෙනවා. ඇහෙනවාද ඇ හයිසෙන් හුස්ම ගන්නවා. අම්මාව බලා ගන්න. ඇස් දෙක වගේ. ඇ ඇසුවා ඇති. ඇට අඩන්නට දෙන්න එපා. අගේ මව්. ඇට ඔබව ඕනේ හුගක්. හුගක්. හුගක්!

හලෝ මේ, දැන් මේක මං නවත්තන්නද? (ආත්ත අපේ අම්මා එනවා දෙවට දිගේ කන්ද නැග ගෙන ඇත. දැන් ඇවිත් මොකක් හරි එකක් කියයි ඉණට අත් දෙක කියා ගෙන...!)

ගීත පිළිවෙලින් නන්දා මාලනී සහ කපුගේ ගැයූ ඒවා.

ඇත්තටම අපි මේ හොඳි පොත වෙනස් කරන්න ඕනේ. "අ"යන්නෙන් "අම්මා" ගාවට "ආ"යන්නෙන් "ආදරය" එන්න ඕනේ. ඒ අළුත් හොඳි පොත අපේ දරුවන්ට දෙන්න ඕනේ. උන් දැන ගන්න ඕනේ අම්මා කියන්නේ ආදරයම මිසක් වෙන දෙයක් නොවෙන බව. නැත්නම් ළඟදීම උන්ට අම්මව කිරි පිටි පෙට්ටියක් වගේ හරි ජැම් බෝතලයක් වගේ හරි විස් ටින් එකක් වගේ හරි ජේන්න ගනියි.

මිගි මඩලේ අඳුරු කුසේ දිය උල්පත අම්මා අහස් තලෙන් මරු කතරට වහින වැස්ස අම්මා නිල් දෙරණේ තුරු ලිය මහ මල් සම්පත අම්මා තුරු ලිය මහ පිටි කුසුමේ එල සම්පත අම්මා

සිය දහසක් තෙක ලෝ දා එළිය කරන අම්මා සොළොස් කලා පිරි පුර හද එළිය කරන අම්මා මිගි මඩලේ අඳුරු කුසේ දිය උල්පත අම්මා අහස තලෙන් මරු කතරට වහින වැස්ස අම්මා

සඳ නැති රැ සක්වල කරු එළිය කරන අම්මා උදා ගිරෙන් ලොවට වහින ලහිරු මඩල අම්මා මිගි මඩලේ අඳුරු කුසේ දිය උල්පත අම්මා අහස තලෙන් මරු කතරට වහින වැස්ස අම්මා

ඔහොමම ඉන්න. දෙයියෙන් ඔබට ඇ ජේනවාද? ඔබට දැනෙනවා ද ඔබ ඉන්නේ ඇ ඇතුළේ- ඇගේ ගැබ් ඇතුළේ නේද? වතුර පිරුණු බැගයක්? අඳුරු, සීතල එහෙත් උණුසුම් තැනක්? හැම දේම නැවතිලා.

ශ්‍රී ලාංකික ඔබේ රියදුරු පාසල

Ravin රවීන්
Professional / Patient Instructor
Easy Learning Techniques
Exceptional Pass Rate

Iyoka Driving School
Training Excellence

Tel : 94021196
Mobile : 0433028029
iyoka_ds@yahoo.com.au

AAK Electricals

- All Type of Electrical Work
- Split Air Con Installations
- Security Alarms

For friendly and reliable service

Kingsly Perera
Tel/Fax 9457 2307
Mob 0414 412 954

Rec 17466